

ESGLÉSIA DE MENORCA

Excoelentíssim Senyor: Carta del Nunci pág. 173

Un any amb vosaltres Carta dirigida a tots els feix de Menorca, en el I Aniversari del meu episcopat pág. 178

Las Catequesis del Bisbe Carta als catequistes de l'Arxiprest de Maó assistents al curs inicial de curs 1978-79 pág. 179

SECRETARIA GENERAL

Butlletí oficial del Bisbat

Informació de la Diócesi Activitats del Sr. Bisbe Família i Matrimoni, Jorns de reflexió dies i festes Programa de Trobades i Cursos per a Joves per l'Escola

N. 11 - Novembre 1978

SUMARI

NOU PAPA: JOAN PAU II

Carta del Nunci	pàg. 173
Ja tornam a tenir Papa	pàg. 173
Telegrams	pàg. 174
Carta del Cardenal Villot	pàg. 174

DOCUMENTS DEL BISBE

Un any amb vosaltres	
Carta dirigida a tots els feels de Menorca, en el l'Aniversari del meu episcopat	pàg. 175
Les Catequesis del Bisbe	pàg. 179
Carta als catequistes de l'Arxiprest de Maó assistents al curset inicial de curs 1978-79	pàg. 186

SECRETARIA GENERAL	pàg. 187
--------------------------	----------

CONSELL PRESBITERAL

Acta de la sessió del dia 16 d'octubre 1978	pàg. 188
---	----------

INFORMACIO DE LA DIOCESI

Activitats del Sr. Bisbe	pàg. 189
Família i Matrimoni, temes de reflexió dins l'Església	pàg. 190
Programació de Trobades i Cursets per a Joves	pàg. 192

NOU PAPA: JOAN PAU II

CARTA DEL NUNCI

De la Nunciatura Apostòlica s'ha rebut la següent comunicació de l'elecció del nou Papa: Joan Pau II.

Madrid, 16 de octubre de 1978
Excmos. Sres. Arzobispos y Obispos:

Excelentísimo Señor:

Con gran satisfacción me honro en comunicar a Vuestra Excelencia que en la tarde de hoy, ha sido elegido Sumo Pontífice de la Iglesia Católica el Eminentísimo Señor Cardenal Karol Wojtyla, Arzobispo de Cracovia (Polonia), quien ha asumido el nombre de Juan Pablo II.

Con tan fausto motivo me complazco en reiterarle, Excelencia, las seguridades de mi más alta y distinguida consideración.

Luigi Dadaglio

JA TORNAM A TENIR PAPA

Estimats germans,

Amb gran alegria vos venc a dir el que a hores d'ara ja tots sabeu i heu comentat: la gran notícia de l'elecció del Cardenal Carles Wojtyla, com a nou Pastor Suprem de l'Església, amb el nom, ben intencionat, de Joan Pau II. Una elecció que ha sorprès a tothom. Principalment, per tractar-se d'un Papa no italià i d'un país que en deim de "l'Est".

A jo, la notícia em va agafar camí de Madrid, d'on retorn avui després d'una reunió episcopal tinguda allí. Un cop arribat a l'illa, redact aquestes retxes d'una manera precipitada, sobre la marxa. Només per dir-vos oficialment la notícia i per demanar-vos les vostres oracions pel nou Papa Joan Pau II, tant particularment, com comunitàriament, a la Catedral, a les parròquies i altres esglésies, tal com férem fa prop de dos mesos pel seu antecessor.

Pens que ja tindrem temps de parlar del nou Papa i esperarem amb il·lusió el començ del seu servei en bé de l'Església i del món. Pot ser que a la primera sorpresa que hem tingut, n'hàgim d'afegir d'altres, durant el pontificat d'aquest Papa d'origen polac, que pot portar aires nous a la

nostra Església, en els canvis profunds que ja van iniciar-se en el Concili Vaticà II i que alguns encara no hem posat en pràctica.

Donem gràcies a Déu per aquest do que ens ha fet del Papa Joan Pau II que, amb la seva bondat i la seva senzillesa captivarà —ha captivat ja— el cor de tots els cristians.

Amb la meva benedicció,
Antoni, bisbe.

Ciutadella, 18 d'octubre del 1978.

TELEGRAMES

Sr. Nuncio Apostólico
MADRID

Celebrada en Catedral solemne acció de gràcies por elecció Papa Juan Pablo II expreso nombre diócesis y propio nuestra felicitación, oraciones y filial devoción.

Antonio, Obispo de Menorca

Secretaría de Estado
Ciudad del Vaticano

Expresamos felicitación y filial devoción por elección Juan Pablo II al dar gracias al Señor en acto solemne Catedral.

Antonio, Obispo de Menorca

CARTA DEL CARDENAL VILLOT

De la Secretaria d'Estat del Vaticà, el Sr. Bisbe ha rebut el següent comunicat en contestació al missatge de condolència enviat amb motiu de la mort del Papa Joan Pau I.

Vaticano, 6 octubre 1978
Mons. Antonio Deig Clotet
Obispo de Menorca

Excelencia:

Por medio de un delicado mensaje, ha querido Usted transmitir sus sentimientos de personal condolencia y los de esa comunidad eclesial, con motivo de la defunción de Su Santidad Juan Pablo I.

Quiero con la presente agradecer vivamente este apreciado gesto de comunión y filial afecto, así como las plegarias ofrecidas por el eterno reposo del venerable Pontífice fallecido.

En esta dolorosa circunstancia, reciba mi fraterno saludo en Cristo.

J. Card. Villot

DOCUMENTS DEL BISBE

UN ANY AMB VOSALTRES

Carta dirigida a tots els feels de Menorca, en el I Aniversari del meu episcopat

**Estimats germans de Menorca,
Acció de gràcies a Déu.....**

Diumenge que ve, dia 5 de novembre, farà un any que som entre vosaltres. Record encara amb emoció aquell migdia d'un dissabte de l'any passat, quan, acompanyat de 10 bisbes, molts de capellans i moltíssims de vosaltres, rebia la meva ordenació episcopal a la Catedral Basílica de Ciutadella. Per fer, idò, diumenge el primer aniversari, no puc deixar de parlar d'aquesta commemoració.

En primer lloc, per donar-ne gràcies a Déu, tant per aquella gràcia especial que em donava del meu episcopat, com per agrair-li els beneficis espirituals que d'Ell tenc rebuts en aquest any del meu ministeri entre vosaltres. Vos deman que m'ajudeu amb la vostra pregària a continuar cada dia en aquesta acció de gràcies al bon Déu.

... i a vosaltres.

Després, en vull fer commemoració també per vosaltres, estimats germans de l'illa de Menorca. I, principalment, per dos motius. Un, per agrair-vos a tots, tot el que heu fet i feis per mi: les vostres oracions que tant necessit; el vostre aprecí i l'amabilitat i deferència amb què m'heu tractat; l'ajuda que tants i tants em donau pel compliment de la missió, per la qual el Senyor va enviar-me a vosaltres. Moltes gràcies. També, i és l'altre motiu, perquè vull correspondre-vos amb la mateixa moneda

amb què m'heu pagat, posant del meu costat tot el meu esforç i la meva bona voluntat per a servir-vos feelment en la transmissió del missatge que el Crist ens va dur i va encarregar a la seva Església, d'una manera especial als pastors que tenim encomanat de regir i pasturar el seu ramat.

La figura del bisbe.

Trob, però, que avui no vos he de parlar de jo. En aquesta carta que vos dirigesc pens que hauria de parlar-vos de la figura del bisbe en general. Dir-vos qui és, què fa, què hi fa el bisbe a l'Església i al món. Me dona peu a açò el fet de que moltes vegades m'he trobat visitant les catequesis parroquials de l'illa en les quals als fiets i fietes els preguntaven qui era el bisbe i què hi feia aquí. I ells o elles contestaven com podien, qualcun fins i tot mirant-me de cua d'ull per veure jo què o quina cara feia. Igualment, amb els al.lots que es preparen per rebre el sagrament de la confirmació, jo mateix els solia fer la lliçó sobre el bisbe. També, idò, estarà bé que avui per commemorar aquest primer aniversari d'un bisbe nou a l'illa, escrigui aquestes retxes i vos faci a tots una catequesi sobre la figura del bisbe a l'Església.

El bisbe és l'Apòstol.

Per començar, vos dic que el bisbe és... l'Apòstol. I aquesta paraula ho diu tot. El bisbe és l'apòstol perquè és un enviat. La paraula "apòstol" és una paraula de la llengua grega que vol dir açò: enviat. Per açò podem dir que el gran Apòstol, el gran Enviat fou Jesucrist. Ell fou enviat pel Pare, Déu, per a la nostra salvació. Va venir a inaugurar i a posar en marxa el Regnat de Déu aquí a la terra. I el bisbe continua aquesta missió del Crist, que durarà fins a la fi del món.

Escoltau com va començar tot açò. Tot açò, que en deim la història de la nostra salvació i que en un document del Concili Vaticà II, la "Lumen Gentium", està concretat i explicat i ensenyat per l'Església. Un petit resum, per no cansar-vos massa, el podríem dictar de la següent manera:

Primer. El Pare etern per decisió totalment lliure i misteriosa va crear l'univers, decidí d'elevat els homes a la participació de la vida divina, no els deixà caiguts en Adam i els ajudà sempre a salvar-se.

Segon. Per dur açò a terme, vinguè el Fill, Jesucrist, enviat pel Pare i Ell inaugurà a la terra el Regnat de Déu, ens revelà el misteri i ens redimí per la seva obediència.

Tercer. Acomplerta l'obra que el Pare havia encarregat al Fill, fou enviat l'Esperit Sant per santificar constantment el poble que Déu s'havia escollit, és a dir, la seva Església. Llavors, L'Església rep la missió de proclamar el Regne del Crist i de Déu i d'establir-lo en tots els pobles i és el començament i el germen d'aquest regne ací a la terra.

Quart. Després, el Senyor Jesús, havent fet oració al Pare i cridant els que Ell volgué, n'agrupà Dotze perquè s'esteguessin amb Ell i per enviar-

los a proclamar el Regne de Déu. Aquesta missió divina, encomanada per Crist als Apòstols, ha de durar fins a la fi del món.

Cinquè. Per açò, els Apòstols s'ocuparen en establir successors en aquesta societat estructurada de manera jeràrquica. Així, doncs, establiren uns homes per açò i encara varen determinar que en morir ells, agafassin llur ministeri d'altres homes de fiar.

Sisé. Els bisbes, idò, s'encarregaren del servei de la comunitat amb l'ajut de preveres i diaques, presidint en lloc de Déu el ramat, del qual són pastors, com a mestres de la doctrina, sacerdots del culte sagrat i servidors en el govern.

Resumint-ho més encara, direm: Jesucrist, l'etern pastor, edificà la santa Església enviant els Apòstols com ell havia estat pel Pare i volgué que els successors d'aquests, els bisbes, fossin pastors en la seva Església fins a la fi del món.

Idò, açò és el bisbe i aquest és el servei que ha de fer a la comunitat cristiana i també al món. Com a successor dels Apòstols, el bisbe avui és l'Apòstol que ha d'esmerçar-se en el compliment d'aquest servei pel qual el Crist l'ha enviat. La figura del bisbe queda així molt perfilada. És l'Apòstol d'avui que ha de continuar el ministeri de proclamar el Regne de Déu, tal com ho feren els seus antecessors, fins a arribar als Dotze, que al seu torn ho feren perquè ho reberen del Crist, l'Enviat del Pare.

Un altre perfil del bisbe.

Però la figura del bisbe té encara un altre perfil. El bisbe, en el que he escrit fins ara, queda emmarcat dins d'una visió diguem-ne sobrenatural, espiritual, divina, tan pel que és en si: un enviat, successor dels dotze Apòstols i al mateix temps Vicari i Legat de Jesucrist (L.G. 27, a), continuador de l'obra que el Pare va encomanar al Crist, l'Enviat, com pel ministeri que ha d'exercir, la feina que va començar Jesús de proclamar el Regne de Déu.

Ens manca ara acabar d'explicar una segona faceta de la figura del bisbe que s'emmarqui dins la visió del seu perfil humà. Perquè, en el que hem dit abans ja s'hi entreveia aquest perfil. Però convé destacar-lo més i senyalar-ne les principals línies per tal de deixar ben delimitada la figura del bisbe.

El mateix Concili Vaticà II ens assenyala també aquest perfil humà. Vos ho aniré copiant al peu de la lletra, extret d'ací i d'allà, perquè és molt entenedor i no sé si jo ho sabria dir millor.

El bisbe és un home triat d'entre els homes i voltat de feblesa, que es pot doldre amb els ignorants i equivocats.

El bisbe ha de tenir davant dels ulls l'exemple del bon Pastor que no vingué a ésser servit, sinó a servir, i a donar la vida per les seves ovelles. Així, els bisbes, pregant pel poble i treballant, li comuniquen amb varie-

tat i abundància la plenitud de la santedad de Jesucrist. A més, han d'impulsar els seus súbdits amb l'exemple del seu comportament.

No es negarà a escoltar els súbdits, els quals protegeix com a veritables fills i convida a que col.laborin amb ell de bona gana. Ha de donar a Déu raó de les seves ànimes. El bisbe es deu a tots.

Convé que, per damunt de tot, els bisbes, pastors del ramat de Crist, compleixin el seu ministeri amb santedat i promptitud, amb humilitat i fortalesa, perquè complint-lo d'aquesta manera també els serà un mitjà excels de santificació. Se'ls dóna la gràcia sacramental perquè, pregant, oferint el sacrifici i predicant i amb totes les formes del servei i sollicitud episcopal, compleixin perfectament el ministeri de la caritat pastoral, ni tinguin por d'exposar la seva vida per les ovelles i, sent models del ramat, impulsin l'Església, també amb el seu exemple, cap a una santedat més gran cada dia.

Me pens que ja és suficient el que acab d'escriure per a donar-nos compte d'aquest altre perfil episcopal. Si el ministeri del bisbe és tan excels i li ve del mateix Crist, el bisbe ha de pensar i tenir present que és un home ple de febleses i defectes com tenen tots els homes. I que aquest seu especial ministeri l'obliga a un exemple més estricte que a tots els altres.

Certament, falta afegir a aquest perfil humà de la figura del bisbe, les qualitats humanes que, pels seus estudis, per la seva formació, pel seu caràcter i manera de ser, cada bisbe ha anat adquirint i fent progressar. Hi ha tot un pes específic d'humanitat que és necessari valoritzar i tenir en compte, perquè Déu, quan tria algú per aquest ministeri, compta també amb les aptituds personals que l'elegit ha d'aportar per a posar-les al servei del seu ministeri. La Pentacosta tingué lloc a l'inici de l'Església i no s'ha repetit ni es repetirà d'aquella manera solemne i general.

Açò és el bisbe

Idò, açò és el bisbe. Al manco, la descripció que jo vos n'he fet. Que no esgota tot el camp de la seva missió. Ja sé que encara podria parlar-vos de la seva relació amb el Papa i els altres bisbes, en un servei que anomenam la col.legialitat. Que directament i d'una manera explícita no he davallat al terreny de les realitats terrenes, per tal d'indicar la postura del bisbe en els aspectes polítics, socials, econòmics, etc. en els quals també ha de col.laborar. Però potser açò ja forma part de la missió de l'Església en general i tampoc era el meu intent de pormenoritzar les activitats pastorals del bisbe, que he indicat d'una manera més general. En últim terme, el bisbe també és un "feel" de la Sta. Mare Església, forma part del poble de Déu i, com a tal, té els mateixos drets i obligacions que té tot altre feel. Es allò que deia St. Agustí, el bisbe d'Hipona: "Si em fa por el que som per a vosaltres, em consola el que som amb vosaltres. Per a vosaltres, som bisbe, amb vosaltres som cristià. Aquell nom

de bisbe, indica un ministeri, aquest de cristià, una gràcia; aquell nom m'és un perill, aquest la salvació".

Conclusió.

No puc acabar d'altra manera aquesta carta, estimats germans, que tornant al començament d'ella. Fent una acció de gràcies al bon Déu i a vosaltres. A Déu, per demanar-li els seus favors per tal que, agraint-li la fe i el do de l'episcopat, continui sostenint-me amb la seva gràcia i jo sàpiga, amb la meva col.laboració i el meu esforç, complir el ministeri pel qual som amb vosaltres.

I una acció de gràcies a tots vosaltres, estimats sacerdots, religiosos i religioses, seglars i bons amics tots de l'illa, perquè, amb un coneixement i una estima més intensos i sentits pel vostre bisbe, m'ajudau amb la pre-gària, amb l'acció i amb el vostre bon consell, en el meu treball que he de fer per vosaltres i amb vosaltres, compartint així les alegries i les penes, els goigs i les tristeses de tots, que també són les meves.

Que la nostra Patrona, des del cim del Toro, vigilant i amatent, ens concedeixi la seva intercessió per a tot açò.

Vos beneixo i a tots saludo i abraço per mitjà d'aquesta carta, que dato a Ciutadella, a 2 de novembre del 1978, a l'any just de la meva arribada oficial a l'illa.

Antoni, bisbe

LES CATEQUESIS DEL BISBE

Publicam avui, i anirem publicant successivament, les catequesis que el Bisbe dirigeix cada divendres a les 12.30, per mitjà de Radio Popular de Menorca, a tots els seus radiooients. Hem cregut que seria interessant a molts poder-les llegir tal com van ser dites de paraula.

1.— EL CONCLAVE

Introducció general.

Estimats radiooients,

M'he proposat aquest curs, que fa poca estona que ha començat, de venir un cop cada setmana a sa nostra Ràdio Popular de Menorca, per tal de dirigir-vos unes paraules i així poder fer arribar la meua veu a

molts de vosaltres que m'escoltau i a tots els qui em vulguin escoltar, per a tenir una espècie de conversa entre tots.

Es cert que, per mitjà dels meus escrits que de tant en tant public i també de les meves anades i vingudes d'un poble a s'altre i d'una parròquia a s'altra, em comunic i em veig amb molts de vosaltres. Però trob que no puc deixar de banda aquest mitjà que és sa Ràdio per tenir un contacte amb molta gent alhora, i com si em fiqués a ca vostra, la de tots els qui m'escoltau, i em posás a conversar i rallar amb voltros, com un més dels qui ja hi sou.

Ja sé que aquesta conversa nostra no podrà ser un diàleg, perquè no em podreu contestar en el mateix moment en què vos parlaré. Pens, però, que no hi haurà dificultat en açò. Ja sabeu on tenc casa i sabeu també que una carta o una visita podeu fer-me-la sempre que ho desitjeu.

Algú supòs que voldrà sebre quins temes tocaré. El tema o temes de què parlaré en aquests breus minuts que estaré amb vosaltres, ara encara no vos els puc precisar. La vida porta molt renou i em sembla que fer un comentari sobre fets del moment, més d'una vegada farà que hagi de baratar el què havia pensat i preparat per a dir-vos.

No obstant, sí que vos dic que vull centrar aquest meu comentari en la vida cristiana que va transcorrent al llarg de les setmanes. Serà, idò, una conversa sobre els principals aconteixements eclesials, sobre les festes que es van succeint en el calendari litúrgic, sobre tot allò que per a nosaltres, menorquins i cristians, pugui tenir un relleu significat; en fi, tot allò que, durant la setmana, sembla que el bisbe hauria de poder comentar i dir als seus feels. Ja sé, i vosaltres vos en fareu càrrec, que el temps de què disposaré no serà prou per a comentar-ho tot i hauré de deixar molts temes al tinter.

Aquest any un dels temes del que vos parlaré serà el de la pregària, de l'oració. Es que acab d'escriure una carta a tots els meus feels que titul "Pregau... i feis feina" i en ella hi senyal un objectiu per aquest curs. L'objectiu és, precisament, la pregària que tots hem de fer i per açò també serà tema d'aquestes meves catequesis.

El Conclave.

Avui, però, per començar, i després d'aquesta introducció explicatòria que vos acab de dir, hem de rallar d'una reunió que tindrà lloc a Roma i que començarà demà. Em refereixo a una reunió que, amb paraula tècnica, en deim Conclave, que vol dir "amb clau", perquè la reunió es fa a portes tancades i ben tancades amb pany i clau.

Ja sabeu que el Conclave és per a elegir el nou Papa. Només hi seran presents a aquesta reunió tots aquells Cardenals de l'Església que no hagin complert els 80 anys. I ells tots sols. Seran 111. N'hi faltará un que està malalt i no s'ha pogut traslladar a Roma.

Si ara, en aquest Conclave, només els Cardenals aquests que dic, elegiran el nou Papa, heu de sebre que no sempre ha estat així, al llarg de la història de l'Església. Els primers segles de l'Església, per exemple, el

Papa era designat pel clero de Roma i pels bisbes vesins, i el poble també hi prenia part en certa manera, aprovant el que s'havia fet. Més tard, els reis i emperadors també hi havien posat la mà i hi volien dir la seva. Eren temps difícils en què el poder temporal i l'espiritual estaven molt mesclats i les raons d'alta política dels estats i dels reialmes pesaven més que les raons espirituals i el bé de l'Església. A principis del nostre segle, encara l'emperador d'Àustria pogué posar el "veto" a l'elecció que s'havia fet d'un cardenal que no era del seu gust. Finalment, el Papa St. Pius Xè, l'any 1904, va arreglar tot açò i féu que l'elecció fos reservada únicament als cardenals, tal com es fa ara, sense que ningú més s'hi pogués immiscuir. Els temps han anat canviant, com veieu, i ara per molts sectors eclesials ja es voldria tornar a que no fossin solament els cardenals els electors, sinó també altres arquebisbes i bisbes, amb la col·laboració del poble de Déu.

Però, l'interessant ara, en aquest moment, no és la història ni la manera de fer l'elecció del nou Papa, sinó la nostra pregària pel Conclave, per tal que els cardenals participants es posin d'acord i, ajudats per l'Esperit que duu la seva Església, ens donin ben prest el Papa que necessitam.

Ja podeu suposar, estimats radiooients, que no vos puc dir qui serà el nou Papa, ni és necessari que feim càbales ni diguem noms. Deixem-ho a l'elecció que es faci a dins del Conclave. Encomanem-ho a Déu. I preguem per tal que sigui un Papa, tot home de Déu, que ens estimi, que sigui senzill i afable, en una paraula, que continui els camins que havia començat el nostre estimat Joan Pau I.

Acab. Pens, Déu ho vulgui, poder parlar-vos la setmana que ve del nou Papa que ja tindrem. Fins llavors, vos acompanya la meva oració i la meva benedicció.

2.— EL NOU PAPA.

Estimats radiooients,

Bé; ja tornam a tenir Papa. Donem-ne gràcies a Déu. El cardenal polac Carles Wojtyla és Joan Pau II. S'ha trencat la tradició de papes italians i ens n'ha vingut un dels països de l'Est, de Polònia, la catòlica Polònia.

Aquests tres últims mesos han estat tot un renou. Tots els mitjans de comunicació, premsa, ràdio, televisió han tingut i ens han proporcionat moltíssim de material sobre les morts del dos papes, els dos conclaves, els dos papes nous. I tots ens hem pogut enterar de molts conceptes i de moltes coses que fan referència a aquesta circumstància de l'Església, quan es troba sense papa i se n'ha de cercar un altre.

Jo crec que açò també ha estat una gràcia de Déu. Hem sentit, certament, tristesa i hem experimentat alegria en el moment donat de cada un dels aconteixements que s'anaven succeïnt. La nostra delicadesa cristiana anava captant i vivint tots els instants i ens adonàvem de l'impacte

que, a pesar de tot, anaven produint les notícies que ens arribaven del Vaticà. Amb fe, o sense, amb indiferència o amb l'estat d'ànim que vulgueu, segons la manera de ser i de pensar de cada un, el cert és que tot el món ha viscut aquests mesos, de cara a unes realitats eclesials molt significants.

Més encara; voldria fer-vos notar el diguem-ne ambient que aquests fets han produït en els feels cristians de tot arreu. Llegint diaris, escoltant la ràdio, veient la televisió i també rallant amb les persones d'aquí i de més enllà, com jo he pogut fer, un hom s'adonava que havia quedat un ambient, un desig, una idea, un... no sé com dir-ne, que a mi m'ha impressionat molt. I és açò. Vos heu fixat que tothom volia un Papa, pastor, que es desitjava que els cardenals cercassin un home tot de Déu per a presidir l'Església, un Pastor suprem de l'Església que amb la seva bonhomia i bondat es guanyàs el cor de tothom? I trob que ho hem aconseguit. I així esperam que sigui.

Açò em fa sospitar que hi ha una gràcia de Déu general, per a tota l'Església que la vol guiar cap a camins més senzills, més pobres, més de pau, més humils i més humans. Sembla com si s'estigués ja cansat de tants de malabarismes com hem fet aquests últims temps, de tants de dubtes i de tanta confusió. Com si ens vulguéssim desenviscar d'aquestes conseqüències de la nostra societat de consum que ens ofega amb tants de jocs bruts, amb tanta de violència, amb tanta de preponderància pels doblers i pel poder que, a l'últim, condemnen l'home a ser una cosa i no persona.

Per açò hem de cercar de tornar-ho a posar tot al seu lloc. I donar a les persones i a les coses el valor que tenen, no cap altre. Recordant el consell de Joan XXIII desitjam poder fer fàcils les coses difícils i no a l'inrevés. Descomplicar la vida, fer-la més humana, més pacífica i senzilla, manco sofisticada, és el que hauríem de cercar amb tot el nostre esforç.

Hala, idò. A comprometre'ns tots per aconseguir-ho. A posar mans a l'obra per fer feina positiva i compromesa en aquest sentit. Els feels cristians hem de sebre aprofitar aquesta gràcia i sortir ja d'aquest somni agitat per emprendre un matí lluminós per portar Crist a la nostra societat.

EL DOMUND

Com que diumenge celebrarem la festa o jornada del DOMUND, també vos en vull dir alguna paraula. El DOMUND, supòs que sabeu que vol dir Diumenge mundial de la propagació de la fe. Es una jornada dedicada especialment a pregar i ajudar les missions de l'Església que compleix en països encara no cristians o en inici i camí d'anar-se'n fent. Aquest any el tema escollit és "Ser cristià és ser missioner".

La missió que Jesús va donar als seus apòstols ens la indiquen els evangelistes al final del seu Evangeli, dient: "Anau per tot el món i predicau la bona nova a tota criatura". Els apòstols així ho varen fer. I l'Església, durant tota la seva llarga història, més bé o més malament, no ha

deixat tampoc de complir la voluntat de Jesucrist. De fet podem dir que avui la predicació de l'Evangelí ha arribat als confins de la terra. La petita llavor galilea, com la de la paràbola evangèlica, s'ha convertit en un esplendorós arbre, on hi conviuen tots els pobles i totes les nacions del món.

Però açò de l'evangelització, de ser missioner, és cosa de tots els feels cristians. El Concili Vaticà II ens ho va dir molt clar. Deia: Tota l'Església pelegrinant és, per naturalesa, missionera". "Tot deixeble de Jesucrist té l'obligació de propagar la fe, per la part que li toca".

Per ser cristians hem d'evangelitzar, portar a terme la missió que el Crist va confiar a la seva Església. Aquí i ara, arreu del món i sempre, tindrà l'Església l'obligació de predicar la Paraula, aquesta "Paraula que es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle".

Voldria, idò, estimats radiooients que celebràssiu aquesta festa del DOMUND, el vinent diumenge dia 22 d'octubre amb més intensitat que mai. Per ser aquest dia especial dedicat a açò; perquè a Roma, cap de l'Església universal, el nostre nou Papa, Joan Pau II començarà el seu servei d'evangelitzar i d'ésser el que confirmarà la nostra fe i la de tots els germans en el Crist. Que l'amable i acollidora sol·licitud de Jesús per a tot home continuï encara avui en nosaltres i per nosaltres a tots els germans. Fem-ho amb la nostra pregària especial, amb la nostra ajuda i amb el nostre bon exemple.

Si Déu vol, la setmana que ve vos diré qualque cosa sobre la família, aprofitant les festes de Tots Sants i Feels difunts. Fins llavors vos acompanya la meva oració i la meva benedicció.

3.— LA FAMILIA

Estimats radiooients,

La setmana que ve celebrarem la festa de Tots Sants. I també, l'endemà d'ella, el dia de la commemoració dels feels difunts. Són dies molt familiars aquests. El dia de Tots Sants el solem emprar per anar al cementeri a fer-hi una visita i a pregar pels nostres parents i amics, els còsos dels quals estan enterrats allí, per tal que el Senyor s'apiadi d'ells i els doni el lloc del repòs, de la llum i de la pau. I hi anam junts tota la família. El record dels sers estimats que deixaren ja aquest món, acaba d'omplir, aquests dies, la buidor que trobam a ca nostra per la manca que hi fan. Qui trobarà a faltar el pare, la mare; qui, l'espòs, l'esposa; qui el germà, la germana; qui el fill, la filla, qui... Totes les nostres llars tenen un punt de dol que mai no podem oblidar.

Per açò dic que aquests dies són molt familiars, molt de casa. I jo voldria aprofitar aquest ambient per a parlar-vos avui de la vida de família. Voldria que el dia de Tots Sants, mentre pregau pels vostres difunts i després vos menjau els tradicionals bunyols i les castanyes torrades, tinguéssiu un moment en família per a fer una reconsideració de la marxa

de la vida familiar a ca vostra.

De bon començament, em surt espontània una exclamació: com estan les nostres famílies! Però, pens que hem de centrar el tema, ja que amb exclamacions no arreglaríem res.

Els temes dels quals podria parlar sobre la família són molts, molt urgents i molt importants. I decisius. Ara no els puc tocar tots, ni m'ho propòs. Només vos voldria fer unes consideracions generals que emmarassin el quadre de la nostra vida de família, per a situar-la al lloc on avui es troba i donar-vos unes solucions pràctiques per a la bona marxa de la vida familiar de cada u.

Hem de reconèixer que la immensa majoria de les nostres famílies, per no dir totes, estan afectades per la crisi que commou la nostra Església i el nostre món modern. Tota una sèrie de canvis i de postures, de circumstàncies ambientals i científiques, fins i tot el creixement en la pròpia personalitat experimentat pel desenrotllament de l'educació i de la llibertat, i també els condicionaments socials, econòmics i polítics actuals han influït molt poderosament en aquesta crisi familiar.

Per posar un exemple. Pensau que d'una vida tranquil·la i quieta — no fa massa anys que encara anàvem a pas de carro — hem passat, d'una manera insospitada i no prevista ni preparada, a una vida agitada, tensa, canviant, amb velocitats d'avió supersònic. Abans podem dir que les coses eren eternes. No es canviava res. Tot ho deixàvem tal com ho havíem trobat. Ara... tot canvia. Cada dia hi ha un problema nou, una cosa nova, una cançó nova que fan vells i passats els problemes, les coses i les cançons d'ahir. Ja sé que em direu que ara faig una caricatura, en dir açò. Però la realitat no se n'aparta gaire. Mirau-ho com vulgueu, hem d'admetre, idò, que les famílies han canviat, en canviar les circumstàncies i la mentalitat de les persones que les formen.

Aquest canvi, que ens ha sorprès, no l'hem paït bé. Els grans, els pares generalment, no el volen acceptar i fan el que ara se'n diu "memòria històrica", per a recordar temps passats amb la idea de que "cualquiera tiempo pasado fue mejor".

Els joves, al.lots i al.lotes, encara nets d'experiència i de maduresa, tenen altres malsdecap, viuen una vida diferent i massa vegades acusen els pares i els majors, de vells, d'inadaptats a la vida moderna, de gent d'altre temps que no comprèn la nova manera de viure la vida i que han perdut l'avió del món modern. Una certa manipulació, externa a la família, agreuja el problema i el fa més aspre i violent.

Llavors poden arribar i arriben les tensions, els malshumors, les preocupacions, els dubtes de si s'ha sabut educar bé i si s'ha correspost a la responsabilitat que tenen tots els pares en l'educació dels seus fills... i es cau infal·liblement o bé en un "no hi ha res a fer", "que facin el que vulguin", o bé en un crític procés de falta d'amor i d'afecte i a un distanciament que converteix les nostres famílies i les nostres cases en un hotel on un hom va a dormir i a menjar.

Ja sé que, gràcies a Déu, no passa açò en totes les nostres famílies. I

que no es pot generalitzar del tot aquesta situació. Tenim encara a Menorca famílies on hi regna la pau i l'amor, a pesar de les petites coses que hi ha a cada casa.

I és aquí on volia arribar. A dir-vos que, no obstant els canvis i les tensions, la família ha de continuar sent sempre una comunitat d'amor. Açò sí que no pot canviar. Si una família no es constitueix, no és, una comunitat d'amor, podem dir que no és una família. Si l'amor s'ha trencat, no hi ha més remei que tornar-lo a refer. S'ha d'establir un diàleg de tu a tu entre tots els components de la família per a posar les coses al seu lloc. Vos diria que no vos ha de fer mai por de parlar obertament, dir les coses pel seu nom i escoltar els altres. Aquesta comunitat d'amor que és la família té també els seus perills. A dins i a fora. I s'ha de posar l'esforç de tots per a vèncer sempre i sortir victoriosos de la lluita contra tots aquests perills.

No vos faltarà l'ajuda de Déu per aconseguir açò que cercam. El Concili ens dóna aquesta raó: "Perquè el benestar de la persona i de la societat humana i cristiana està estretament lligat a una favorable situació de la comunitat familiar". Tots hem d'esforçar-nos i hem d'alegrar-nos d'afavorir l'actualització i la realització d'aquesta comunitat d'amor que és la família i ajudar-la en el compliment de la seva excelsa missió." La família és una escola del més ric humanisme. Per tal que pugui aconseguir la plenitud de la seva vida i missió és necessari un clima de benèvol comunicació i unió de propòsits entre els esposos, i una cuidadosa cooperació dels pares en l'educació dels fills. Per açò, la família, en la qual coincideixen distintes generacions, que s'ajuden mútuament a aconseguir una major saviesa i a armonitzar els drets de les persones amb les altres exigències de la vida social, constitueix el fonament de la societat."

Aquest és el marc en el qual hem de posar el quadre de les nostres famílies. Un marc que consta de tot açò que vos deia: el record dels familiars difunts, els canvis profunds experimentats, el diàleg que hem de tenir, els perills i tensions que poden somoure la família. Posau-hi, després, una cinta que vos recordi que la família és comunitat d'amor i ja veureu quin quadre més polit que hi pintareu.

Finalment. Solucions pràctiques per obtenir aquesta comunitat d'amor, per tenir aquella família que tots somniau i voleu? Jo només vos diria i en general, ja que cada família és diferent i els caràcters dels seus components també, dic, jo vos diria, però, que procuràssiu tenir cada dia, de més o manco minuts:

- 1.— un moment per a resar.
- 2.— un moment per a somriure.
- 3.— un moment per a jugar amb es fiets i ses fietes.
- 4.— un moment per a preguntar i per a respondre.
- 5.— un moment per a sebre callar.

Ah! I també un moment (i esper que m'ho entendreu) dic, un moment per a sebre apagar la televisió amb oportunitat.

Acab. La setmana que ve vos parlaré del... bisbe, de la figura del bisbe en l'Església. I açò, perquè el proper dia 5 de novembre farà un any que estic entre vosaltres.

Fins llavors, vos acompanya la meua oració i la meua benedicció.

CARTA ALS CATEQUISTES DE L'ARXIPRESTAT DE MAO ASSISTENTS AL CURSET INICIAL DEL CURS 1978-79

Estimats,

Un viatge a Barcelona, programat ja de temps, per assistir a un curset interdiocesà de la Càritas catalano-balear, m'impossibilita de poder venir al vostre curset de Catequesi, al manco al darrer dia per a celebrar-vos l'Eucaristia i estar uns moments amb vosaltres.

Per açò vos faig aquestes retxes que supliran la meua presència, portant-vos el meu ànim i la meua benedicció.

El meu ànim, primerament. Vull dir el meu coratge per animar-vos en aquesta feina tan essencial com és la catequesi en totes les seves etapes i més aquesta que vosaltres feis, organitzada i parroquial.

Voldria que no vos desanimàssiu mai, a pesar de les dificultats i adversitats que sempre hi trobareu. Com que aquesta feina de la catequesi és una feina molt important trascendental, vos dic que sempre hi trobareu qualque cosa que no va a l'hora. I també qualque persona que està desanimada, qualque altra que no sap superar les dificultats, qualque que... Perquè seguir?

Lo que costa és lo que val! Lo trascendental sempre importa sacrifici i constància.

Per açò vull ser el vostre animador i amb aquestes meves paraules de coratge dir-vos que seguiu endavant, que feis la vostra catequesi amb il·lusió i esperança, que no tingueu por. Tot el que de bé i gràcia de Déu sembrareu en el cor dels vostres catequitzats, tot fructificarà i Déu ho beneirà.

Com vos ho vull i vos ho beneixo jo, el vostre bisbe que també i molt vos agraeix aquest treball i aquest esforç que hi posau.

Ben vostre,
Ciutadella, 28 d'octubre del 1978

Antoni, bisbe

SECRETARIA GENERAL

EL BISBE REBRA VISITES A MAÓ

Comunicam que tots els dijous de cada setmana, el Bisbe rebrà visites a Maó, a la Rectoria de Sta. Maria, des de les 5 a les 8 del capvespre.

LES CATEQUESIS DEL BISBE

Cada divendres a les 12,30 i per mitjà de Radio Popular de Menorca, el Bisbe es dirigeix a tots els radiooients. S'ha donat a aquesta emissió el nom de "Les catequesis del Bisbe". Es convenient comunicar-ho a la gent a fi de que també tengui el seu fruit aquesta acció catequètica a través d'un dels nostres mitjans de comunicació.

RECÉS DE PREGÀRIA

D'acord amb l'objectiu pastoral proposat pel Bisbe en la seva carta dirigida a tots els feels de Menorca, cada primer diumenge de mes a les 4,30 del capvespre el mateix Sr. Bisbe dirigirà un recés de pregària a seglars. És obert a tots. Aquest recés de cada primer diumenge de mes es farà a Ciutadella (Seminari Diocesà). Falta concretar encara quan es farà aquest recés a Maó.

REUNIÓ DE DELEGATS DIOCESANS

Amb la finalitat d'anar a una major informació mútua i a una certa planificació de conjunt, el Sr. Bisbe ha convocat per al dia 8 de novembre a una reunió als delegats diocesans. També es reflexionarà sobre el Consell de Pastoral.

COLLECTA PELS EMIGRANTS

Es recorda a tots els responsables de parròquies i comunitats de la diòcesi que el pròxim dia 3 de desembre, primer diumenge d'Advent, és el DIA DE L'EMIGRANT. Convé sensibilitzar els feels de cara a una actitud cristiana respecte dels emigrants, com també de cara a una ajuda econòmica.

CONSELL PRESBITERAL

ACTA DE LA SESSIÓ DEL DIA 16 D'OCTUBRE 1978

A ca'l Bisbe, dia 11 d'Octubre de 1978, a las deu del matí, hi va haver sessió del Consell de Presbiteri, amb assistència de tots els seus membres. Hi pren part per primera vegada D. Javier Carnicero, nou director del Col·legi Salesià a Ciutadella, que substitueix a D. Dimas Pérez, per trasllat a un altre destí.

Després d'una pregària dirigida pel Bisbe, és llegeix un fragment de la Carta als cristians hebreus (4,14 — 5,10).

El Bisbe manifesta el seu agraïment per haver rebut en proporció molt elevada la informació demanada als capellans amb motiu de l'ordenació de diaca de D. Josep Manguán.

Pels representants de Ciutadella es donà compte de la reunió prèvia al Consell tinguda al Seminari, el dia 6 d'aquest mateix mes, pels capellans de la ciutat. S'exposen els següents punts de vista: — Es creu que el tema que s'hauria de tractar durant el present curs és el dels sacraments. I dedicar tot el curs a pastoral sacramental. Es podria establir el següent orde:

- 1.— Eucaristia.
- 2.— Matrimoni.
- 3.— Baptisme.

També és digué que s'hauria d'estudiar un replantejament dels arxiprestats per lo que pertoca a les persones.

El representant d'Alaior exposa els suggeriments tinguts en la seva reunió prèvia respecte als temes del present curs. Els principals són els següents:

- Treball civil i pastoral dels capellans.
- Traçar unes línies mestres cap on ha d'anar la pastoral a Menorca.
- Economia i patrimoni artístic.
- Més protagonisme dels seglars en la pastoral i més formació de militants.
- Realitzar una assemblea de pastoral diocesana.

Els representants de Maó indiquen que, per diversos motius, no han tingut la seva reunió prèvia aquesta vegada.

El Consell va estudiar amb profunditat, discutí i analitzà cada una de les propostes durant vāries hores, i, finalment, proposà com objectius prioritaris els següents:

- 1.— Estudi, convivència i diàleg entre capellans.
- 2.— Corresponsabilitat pastoral entre seglars i capellans:
 - a) Formació i actualització teològica.

- b) Educació d'animadors de comunitats.
 - c) Participació en els diversos camps de treball.
- 3.— Una pastoral sacramental per al món d'avui.

Finalment el Bisbe informà d'alguns temes, d'entre els que destaquen una propera carta pastoral seva i l'estat actual en que se troba el diari Menorca.

També s'acordà donar-nos de baixa, a partir del pròxim any 1979, de "Documentos de la Iglesia" que els subscriptors del Butlletí rebien directament desde València.

La propera sessió del Consell tindrà lloc el dia 15 de Novembre a ca'l Bisbe. Els temes a tractar:

- 1.— Informació pel Sr. Bisbe.
- 2.— Sobre la formació permanent del Clero.
- 3.— Sobre participació dels seglars en la nostra pastoral: quins tenim; quins necessitam; quins més s'han de cercar.

Ciutadella, 16 d'Octubre de 1978.

INFORMACIO DE LA DIOCESI

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Mes d'octubre

Día

- 1.— Al matí a les 10 concelebra l'Eucaristia a la parròquia d'Alaior, amb motiu de la commemoració del centenari de l'arribada a Espanya dels Germans de les Escoles Cristianes La Salle. A les 12, a la Catedral Basílica, concelebra l'Eucaristia, per a la inauguració del nou curs del Seminari diocesà.
- 2.— Rep visites.
- 3.— Al matí a les 11, es reuneix amb els capellans de l'arxiprestat d'Alaior en una sessió sobre el curs catequètic d'aquest any. Al última hora del capvespre, celebra i presideix a la Catedral el funeral per la mort del Papa Joan Pau I.
- 4.— Rep visites. Fa una visita al Toro, on celebra missa per la comunitat de franciscanes. A les 8 del capvespre, celebra l'Eucaristia a la parròquia de St. Francesc de Ciutadella, en el dia del, seu titular.
- 5.— Es trasllada a Maó, on presideix l'elecció de la Mare Abadessa de les Monges Concepcionistes. A les 8 del capvespre, concelebra a l'església de Sta. Clara, de Ciutadella, on consagra verge a una monja d'aquell convent.
- 6.— Rep visites. A les 8 del capvespre, concelebra l'Eucaristia a la Catedral, en l'enterrament de la germana d'un sacerdot.
- 7.— Al matí, presideix una reunió de la Catequesi de Ciutadella, al Seminari.
- 8.— Concelebra l'Eucaristia, al matí, a la Catedral, amb motiu de la festa de la titular de la parròquia, la Mare de Déu del Roser.
- 9.— Rep visites. Després, visita la família d'un sacerdot de Ciutadella.
- 10.— Rep visites. Al capvespre, es trasllada a Maó, per una reunió sobre el diari MENORCA.

- 11.— Presideix el Consell del Presbiteri, al matí a cal bisbe. Rep visites, al capvespre.
- 12.— Concelebra l'Eucaristia a la parròquia de St. Francesc, de Ciutadella, amb motiu de la festa de la Mare de Déu del Pilar.
- 13 i 14. Rep visites.
16. Rep visites. Al capvespre, visita malalts a Maó. Parteix cap a Madrid.
- 17 i 18. Es a Madrid, per una reunió del Consell d'Economia.
- 19.— Rep visites.
- 20.— Rep visites. Al vespre, visita els seminaristes i superiors al Seminari i presideix una reunió de grups de matrimonis.
- 21.— Al matí, CELEBRA l'Eucaristia a la casa del Sr. Joan Vinent en complir els 100 anys. Rep visites. A les 8 del capvespre, concelebra a la Catedral Basílica l'Eucaristia i presideix el cant del Te Deum, en l'acció de gràcies pel nou Papa Joan Pau II. A les 9 es reuneix a cal bisbe amb el club de joves de la parròquia de St. Francesc de Ciutadella.
- 22.— Al matí, concelebra l'Eucaristia a la parròquia de St. Antoni Mª Claret, de Ciutadella. Al capvespre, és a Maó on visita un sacerdot recentment operat.
- 23.— Rep visites.
- 25.— Assisteix, al Toro, al recés espiritual per a capellans.
- 26.— Rep visites. Al capvespre, és a Maó, on rep visites.
- 28 i 29. Es a Barcelona, presidint un curset interdiocesà de les Càritas diocesanes de Catalunya i Balears, com a Delegat episcopal.

FAMILIA I MATRIMONI,

TEMES DE REFLEXIO DINS L'ESGLÉSIA

Per encàrrec directe del Bisbe, un grup de matrimonis de la Diòcesi, van reunir-se durant tres vespres, al Seminari de Ciutadella, els dies 18, 20 i 22 del mes d'octubre.

L'objectiu principal de les reunions era l'estudi i crítica del document "FAMILIA Y MATRIMONIO" que ha d'esser objecte, entre altres temes, de la Assemblea Plenària dels Bisbes Espanyols programada pels dies 20 al 25 de novembre.

El primer dia va dedicar-se a la revisió dels apartats relatius a la Pastoral Prematrimonial. La segona reunió va donar lloc a comentar alguns aspectes de la situació actual de la família a la llum de la fe i a valorar els elements, tant positius com negatius, que s'hi troben.

Finalment, el divendres, amb assistència del Bisbe Antoni, la reunió va dur a dues qüestions: la primera sobre els punts del esmentat document i l'altra més directament relacionada amb la realitat de la problemàtica matrimonial i familiar a la nostra Illa.

Dins lo primer, cal destacar la importància del document, les notes positives que presenta. També va observar-se, però, una certa manca de concordància amb el fet concret de la nostra diòcesi — i suposam també

amb altres — degut a estar, segurament, elaborat amb dades procedents de grans ciutats. Açò no li lleva validesa amb els seus principis.

La part d'informació, espontània, va servir per a posar damunt la taula —encara que no de forma exhaustiva — una visió general de les dificultats que, a nivell humà i sobretot de fe, troba avui i aquí la família.

Unes paraules del Bisbe, comentari dels principals punts tractats, i una informació de diverses activitats que té en projecte de cara a la pastoral familiar, van tancar aquestes intenses hores de reflexió d'un tema de general preocupació.

Entre tots es va acordar donar a conèixer el que tant els grups com els mateixos joves ho sapin amb temps i puguin organitzar-se. El mateix Secretariat ja donarà una informació detallada amb temps abans de cada una d'aquestes trobades o cursos que s'organitzen.

Vet aquí el calendari:

TROBADES DE JOVES	
I TROBADA	diumenge, dia 10 de desembre de 1978 temàtica: "Feliços els qui construeixen la pau"
II TROBADA	diumenge, dia 11 de març de 1979 temàtica: "Feliços els qui ploren..."
III TROBADA	diumenge, dia 13 de maig de 1979 temàtica: "Feliços els qui tenen fam i set de ser justa"
CURSOS	
I	dia 27-28 de gener de 1979 I Curso de profundització en la fe
II	dia 28-29 d'abril de 1979 II Curso de profundització en la fe
III	dia 24-25 de febrer de 1979 Curso sobre l'Evangeli (per als qui l'any passat van fer el de profundització en la fe)

PROGRAMACIÓ DE TROBADES I CURSETS PER A JOVES

El diumenge, dia 15 d'octubre, es van reunir a Mercadal els qui formen el Secretariat de Joves Cristians de Menorca amb l'objectiu de planificar una sèrie d'activitats a nivell d'illa i per a dur a terme entre els joves.

Entre tots es va acordar donar a conèixer el següent calendari, a fi de que tant els grups com els mateixos joves ho sapin amb temps i puguin organitzar-se. El mateix Secretariat ja donarà una informació detallada amb temps abans de cada una d'aquestes trobades o cursets que s'organitzen.

Vet aquí el calendari:

TROBADES DE JOVES

I TROBADA	diumenge, dia 10 de desembre de 1978
temàtica: "Feliços els qui construeixen la pau".
II TROBADA	diumenge, dia 11 de març de 1979
temàtica: "Feliços els qui ploren..."
III TROBADA	diumenge, dia 13 de de maig de 1979
temàtica: "Feliços els qui tenen fam i set de ser justs".

CURSETS

dies 27-28 de gener de 1979

I Curset de profundització en la fe

dies 28-29 d'abril de 1979

II Curset de profundització en la fe

dies 24-25 de febrer de 1979

Curset sobre l'Evangelí (per als qui l'any passat van fer el de profundització en la fe).

ESGLÉSIA DE MENORCA

Butlletí oficial
del Bisbat

N. 12 - Desembre 1978

PROGRAMACIÓ DE TROBADES I CURSETS PER A JOVES

El diumenge, dia 15 d'octubre, es van reunir a Mercadal els qui formen el Secretariat de Joves Cristians de Menorca amb l'objectiu de planificar una sèrie d'activitats a nivell d'illa i per a dur a terme entre els joves.

Entre tots es va acordar donar a conèixer el següent calendari, a fi de que tant els grups com els mateixos joves ho sàpin amb temps i puguin organitzar-se. El mateix Secretariat ja donarà una informació detallada amb temps abans de cada una d'aquestes trobades o cursets que s'organitzen.

Vet aquí el calendari:

TROBADES DE JOVES

I TROBADA	diumenge, dia 10 de desembre de 1978
temàtica: "Feliços els qui construeixen la pau"
II TROBADA	diumenge, dia 11 de març de 1979
temàtica: "Feliços els qui ploran"
III TROBADA	diumenge, dia 13 de maig de 1979
temàtica: "Feliços els qui tenen fam i set de ser justs"

CURSETS

dies 27-28 de gener de 1979

I Cursat de profundització en la fe

dies 28-29 d'abril de 1979

II Cursat de profundització en la fe

dies 24-25 de febrer de 1979

Cursat sobre l'Evangeli (per als qui l'any passat van fer el de profundització en la fe).